

Sygnatura akt VI Ka 236/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 maja 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepura (spr.)

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Jolanty Mandziej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2014 r.

sprawy **A. P. syna F. i M.,**

ur. (...) w N.

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 11 grudnia 2013 r. sygnatura akt VII K 108/13

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. O. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

VI Ka 236/14

UZASADNIENIE

Apelację od wyroku wywiódł obrońca, który zarzucił orzeczeniu rażąca niewspółmierność (surowość) orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. W oparciu o podniesiony zarzut odwołujący się wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Apelacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Wymierzając oskarżonemu karę 4 miesięcy sąd rejonowy miał w polu widzenia wszystkie ustawowe dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Apelacja tymczasem nie zawierała żadnych przekonujących argumentów pozwalających na skuteczne podważenie rozstrzygnięcia sądu. Wbrew jej wywodom sąd pierwszej instancji uwzględnił wszystkie okoliczności wpływające na wymiar kary, a także na możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa. Skarżący nadmierną rolę przywiązuje do przyznania się oskarżonego do popełnienia przypisanego czynu. Przyznanie to nie miało jakiegokolwiek wpływu na ustalenie okoliczności popełnienia przestępstwa, skoro sprawca został ujęty niejako na „gorącym uczynku”. Podniesione przez oskarżonego powody popełnienia przestępstwa, w żadnym razie go nie usprawiedliwiają, jak bowiem wyjaśnił, jechał samochodem aby odebrać wynagrodzenie w kwocie 60 zł za grabienie ogródka koledze (k. 88-verte). Sąd rejonowy przekonująco uzasadnił dlaczego, pomimo działania oskarżonego w warunkach ograniczonej poczytalności, nie zastosował instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, sąd odwoławczy tę ocenę w pełni podziela. Podkreślić należy, iż oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany, w tym za przestępstwo z art. 244 kk. Dowodzi to, iż wymierzone wówczas kary o charakterze wolnościowym nie odniosły pożądanego rezultatu. Oskarżony wymaga zatem poddania oddziaływaniom wychowawczo-resocjalizacyjnym w warunkach izolacji penitencjarnej, gdyż warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Nie znajdując zatem podstaw do wzruszenia zaskarżonego wyroku orzeczono jak na wstępie. Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych postępowania odwoławczego ma swoje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 kpk.